

Veľkonočný pondelok (21. apríl 2014)

Drahí bratia a sestry, srdečne a radostne vás pozdravujem.

Slávime Veľkú noc, najväčšie sviatky kresťanstva. Slávime Kristovo zmŕtvychvstanie, Kristovo víťazstvo nad hriechom a nad smrťou. V Evanjeliu (*Mt 28, 8-15*) sme počuli, ako ženy s radosťou oznamovali učeníkom, že Pán Ježiš vstal zmŕtvych. Áno, naša veľkonočná radosť má hlboký duchovný základ, ktorý je taký veľký a taký silný, že má moc uniesť celý náš život.

Veď ani vo sviatočných dňoch, aké prežívame teraz, nemôžeme celkom zabudnúť na starosti a bolesti každodenného života. Vieme o nepokojoch a vojnách vo svete. O prenasledovaní a vykorisťovaní slabých a chudobných. O nespravodlivostiach na rôznych úrovniach. A taktiež vieme o ťažkostiach v našej rodine; o starostiach s materiálnym nedostatkom, s rozšírenou nezamestnanosťou a s častým nezaujmom kompetentných úradov. Vieme o bolestiach pochádzajúcich z chorôb, z tragických nešťastí či z odchodu blízkej a milovanej osoby. Vieme o trápeniach spojených s alkoholizmom, drogami, zlými závislosťami... Trpíme z odpadnutia blízkych osôb od pravej viery a ich upadnutím do všelijakých zlých osídel.

Veru, tieto zlá neprestali existovať ani v tomto sviatočnom čase a sú súčasťou nášho života. Tento veľkonočný čas nám však ponúka pomoc a východisko. Duchovná sila, ktorá umožnila Kristovo víťazstvo nad všetkou zlobou sveta, môže pomôcť aj nám – je nám k dispozícii. Boh nám ponúka svoju milosť – lásku, svetlo a silu –, vďaka ktorej môžeme aj v tomto pozemskom živote krajšie a zmysluplnejšie žiť. Veľa však závisí od nás, či sa tejto Božej duchovnej moci otvoríme. Čo konkrétne máme robiť?

Bl. Ján Pavol II. začiatkom nášho tisícročia (r. 2002) napísal apoštolský list o svätom ruženci, v ktorom nás pozýva, aby sme sa opäť denne modlili ruženec. Ruženec je modlitba zameraná na Krista a zároveň aj na jeho matku; ruženec je modlitba ústna aj rozjímavá; ruženec je modlitba osobná a zároveň aj spoločná. Tak, ako kedysi, aj dnes je táto jednoduchá biblická modlitba veľmi potrebná a užitočná. Táto modlitba naozaj zbližuje! Zbližuje ľudí s Bohom a zároveň zbližuje ľudí medzi sebou. Potrebujeme sa vrátiť k rodinnej modlitbe a pokračovať v tradičnej modlitbe ruženca. Rodina, ktorá sa spolu modlí, zostáva jednotná. Svätý ruženec sa za 1000 rokov ukázal ako zvlášť účinná modlitba, v ktorej rodina nachádza samu seba. Tým, že jej jednotliví členovia – otec, matka, deti – obracajú svoj pohľad na Ježiša, získavajú znovu schopnosť vidieť jeden druhého novými očami; učia sa spolu komunikovať; motivujú sa byť solidárni; nachádzajú silu odpustiť si previnenia a zakaždým dostanú novú odvahu začínať žiť vzájomnú lásku podľa Božieho Ducha.

Vieme o tom, že mnohé problémy dnešných rodín, najmä v ekonomicky vyspelých krajinách, pramenia z rastúcej neschopnosti ich členov komunikovať. Nedokážu sa spolu zísť a v zriedkavých prípadoch, keď tak urobia, sú plne zaujatí niečím iným, napr. sledovaním televízie. Vrátiť sa k modleniu ruženca v rodine znamená naplniť každodenný život úplne inými obrazmi, obrazmi tajomstva spásy: obrazom Vykupiteľa a obrazom Najsvätejšej Matky. Rodina, ktorá sa spolu modlí ruženec, napodobňuje ovzdušie nazaretskej domácnosti, ktorej stredobodom je Ježiš. Modliaci sa otec, matka a deti prežívajú spolu s Ježišom radosti i smútky; svoje potreby a plány zverujú do jeho rúk; z neho čerpajú nádej a silu žiť dobre – žiť naozaj podľa Krista. Modlitbové rodinné spoločenstvo sa nepreruší dokonca ani vtedy, keď dospievajúci a dospelí členovia rodiny sa vzdialia z domu – odídu na štúdiá či za prácou. Pre každého člena rodiny je stálym potešením ono duchovné puto, že sa každý deň

„modlia spolu“, hoci sú fyzicky vzdialení. Takto intenzívne prežívajú skutočnosť, že kto verí v Boha – ten nikdy a nikde nie je sám.

Drahí bratia a sestry, tento rok si zvlášť pripomíname Sedembolestnú Pannu Máriu – našu Patrónku. Aj to by mal byť dôvod, aby sme začali alebo obnovili spoločnú ružencovú modlitbu v každej našej rodine. Áno, vždy boli a aj budú objektívne prekážky, ktoré bude treba prekonávať – nájsť dostatočnú motiváciu, zorganizovať sa, prekonať pohodlnosť, prispôbiť svoj večerný program, nehanbiť sa... Osvedčeným a rozšíreným spôsobom spoločnej ružencovej modlitby je aj tzv. živý ruženec.

Takýto spôsob modlitby objavila francúzska katolíčka Paulína Mária Jaricotová (žari-kó) v 19. stor. Živý ruženec združuje tých, ktorí sa denne pomodlia jeden desiatok ruženca. Keď sa združí 20 takýchto modliacich sa ľudí, vytvorí tzv. „ružu“. Tí sa spolu denne pomodlia celý veľký ruženec (všetkých 20 tajomstiev), každý jeden desiatok iného tajomstva. Organizovanie ruží sa v Cirkvi – na všeobecnej i miestnej úrovni – veľmi osvedčilo, lebo jeden desiatok nie je pre nikoho časovo náročný a je duchovne veľmi užitočný.

Každý člen živého ruženca okrem denného zapojenia sa do celého ruženca a do duchovných dobier dominikánskej rehole na celom svete, si prehľbuje vieru, nádej a lásku, pričom upriamuje svoju pozornosť na podstatu a centrum duchovného života – na svätú omšu, na stretnutie s Ježišom Kristom v Eucharistii, na zdroj lásky, radosti a pokoja. Modlitba členov živého ruženca obohacuje, naplňa a spája s veľkým množstvom členov ruženca po celom svete. Ich láska dostáva prít'azlivú tvár a naplňa vnútorným šťastím nielen jej nositeľov, ale aj ľudí v ich blízkosti.

Svätá Stolica poverila Rehoľu kazateľov (dominikánov), aby organizovali a starali sa o živý ruženec. Pátri dominikáni to robia aj u nás na Slovensku.

Anglické noviny (*Daily Mail*) priniesli dňa 5.8.2010 zaujímavú správu. Britský vojak, 19 ročný Glenn Hockton, ktorý si plnil sedemmesačnú vojenskú povinnosť v Afganistane v provincii Helmand, sa zachránil vďaka ružencu. Glenn Hockton bol na strážnej obchôdzke, keď mu zrazu spadol z krku ruženec. Zohol sa preň a vtedy zbadal, že stojí na míne. Keby urobil krok – zomrie; mína ho roztrhá na kusy. Ostal stáť, zavolať pomoc a po 45 hrozných minútach, pokým sa pyrotechnikovi podarilo úspešne zneškodniť aktívnu mínu, bol zachránený. Glenn Hockton, ako veriaci muž, si vzal ruženec z domu so sebou, keď odchádzal na zahraničnú misiu – a ten mu zázračne zachránil život.

Drahí bratia a sestry, zlé nástrahy života sú ako míny – ani nevieme, kedy na ne stupíme. Nemali by sme sa poistiť modlitbou svätého ruženca, aby sme dokázali dobre obstáť? Nepotrebujú to aj naše deti opúšťajúce domov a odchádzajúce ďaleko – aj do zahraničia?

Slávime Veľkú noc – Kristovo zmŕtvychvstanie, Kristovo víťazstvo nad hriechom a nad smrťou. Otvorme sa spoločnou modlitbou svätého ruženca veľkonočnej radosti a milosti, ktorú nám získal Kristus Pán. Božia milosť nás očistí, posvätí a posilní, aby sme dokázali dobre, šťastne a užitočne žiť. Povzbudzuje nás k tomu aj Svätý Otec František, ktorý sa denne modlí najmenej tri ružence a otvorene priznáva, že modlitba ruženca mu pomáha odpočinúť si.

S priáním duchovnej radosti, pokoja, zdravia, šťastia a hojnej Božej milosti vás všetkých žehná

Mons. Marián Chovanec, diecézny biskup

Pastiersky list Banskobystrickej diecézy treba prečítať pri svätých omšiach na Veľkonočný pondelok dňa 21. apríla 2014 namiesto homílie.